

indirecte Tab, som man i finantstiel Henseende kan beregne, at Colonierne have forvoldt Danmark; og saameget jeg end vil give den stbste ærede Taler Ret i, at Colonierne bør betragtes i Forhold til Moderlandet, som hvilken som helst anden Deel eller Provinds af Moderlandet, saa at man ikke er berettiget til at regne den mindre Toldindtægt af Varer fra St. Croix som et finantstiel Tab, men omvendt, snarere skulde betragte den Indtægt, som man overhovedet har havt af Tolden paa St. Croix Suffere, som en finantstiel Indtægt af en maaskee tvivlsom Berettigelse, saa er denne hele Anskuelse dog temmelig ny, og den coloniale Politikk i Europa har langtfra havet sig til en saadan Hvide af Lighedens Anskuelse, om jeg maa bruge dette Udtryk, til Fordeel for Colonierne, at den endnu har fundet almindelig Gyldighed. For den danske Stat er det vistnok i Diebliffet Tilfældet, at den lavere Toldindtægt man har af de vestindiske Suffere, fremtræder som et Indtægtstøb, da der ingen Tvivl kan være om, at der vilde blive forbrugt ligesaameget fremmed Sukker, som der nu forbruges St. Croix Sukker, om ogsaa Tolden var eens for begge Slags Suffere. Jeg troer imidlertid, at den finantstielle Betragtning, skjøndt jeg i Almindelighed vil vedkjende mig dennes Rigtighed, ikke for Diebliffet bør tillægges en saaledes særegen Vægt. Man maa ei indre, at den Underballance, der nu finder Sted ved at sammenligne Colonierne Administrationsomkostninger med Indtægterne, væsentlig er foranlediget ved de overordentlige Forhold, som indtraadte efter Emancipationen i 1848, navnlig ved den militaire Styrke, som Regjeringen seer sig nødsaget til at holde derude, ikke blot paa Grund af, ja jeg kunde fristes til at sige, mindre paa Grund af Dernes egne indre Forhold, end af Hensyn til den Indskydelse, som de andre Ders Forhold under visse Omstændigheder maae kunne udvise paa vore Coloniers Indbyggere, naar man ikke vidste, at den coloniale

Regjering var støttet ved en tilstrækkelig militair Styrke. Det er nemlig det ærede Thing vel bekendt, hvilke Uroligheder der have fundet Sted paa forskellige Colonier i længere eller kortere Afstand fra de danske vestindiske Der. De Betænkkeligheder i finantstiel Henseende, som Betragtningen af det directe og indirecte Tab, som den danske Statskasse har ved Besiddelsen af de vestindiske Der, kan fremkalde, ville maaskee endog kunne synes betydeligt at forøges, naar man gaaer ind paa Comiteens Forslag om at aabne fremmede Skibe midlertidig Afgang til at benytte Farten mellem Colonierne og Danmark under samme Vilkaar, som vore egne Skibe, hvorved Toldnedsættelsen for Indførselen af St. Croix Sukker yderligere vilde finde Sted; men jeg troer, som sagt, at vi ikke maa lægge for megen Vægt paa den finantstielle Betragtning, men holde os til, at det er en Overgangsperiode, og at der, haaber jeg, om føie Tid vil kunne finde betydelige Besparelser Sted i Administrationsomkostningerne, ligesom at Indtægterne ville betydeligt kunne forøges af Colonierne, uden videre Ulempe for disses Beboere, og endelig at en lille Sætt som Danmark maa være meget betænkkelig ved at tage for meget Hensyn til Udgifterne ved sit Colonialsystem. Der er vistnok Ingen, der turde fremsætte den Paastand, at det skulde være tilraadeligt for Danmark at opgive disse Colonier eller blot stille det i Udset, og jeg kan heller ikke tænke mig, at dette har været Comiteens Mening ved de Uttringer, som indeholdes i Comiteens Betænkning paa den anden Spalte angaaende dette Spørgsmaal. Jeg troer ogsaa, at man er de danske vestindiske Colonier det skyldig, at de tør stole paa, at Danmark vil holde fast ved disse Der, som i en Række af Aar har tilhørt det, og, som jeg anførte før, ikke lade finantstielle Hensyn komme i Betragtning mod de langt overveieende Hensyn, som derved bør være de afgjørende.